

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 740

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 28 august 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
D E C R E T E	
774. — Decret privind acreditarea unui ambasador	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 339 din 22 mai 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 268 din Codul penal	2–4
Decizia nr. 344 din 22 mai 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală	5–7
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
633. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.217/2012 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare și a structurii organizatorice ale Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării”	8–9
640. — Hotărâre privind modificarea Strategiei naționale pentru competitivitate 2015–2020, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 775/2015	10–11
642. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 52/2018 privind organizarea și funcționarea Ministerului Fondurilor Europene	12–13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.884. — Ordin al ministrului muncii și justiției sociale privind avizarea spațiilor destinate depozitării munițiilor, capselor sau pulberilor pentru muniție	14–16

D E C R E T E

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind acreditarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Marius Constantin Borănescu, ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Africa de Sud, se acreditează și în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Madagascar, cu reședința la Pretoria.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

București, 24 august 2018.
Nr. 774.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A N r. 339

din 22 mai 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 268 din Codul penal

Valer Dorneanu	—	președinte
Marian Enache	—	judecător
Petre Lăzăroiu	—	judecător
Mircea Ștefan Minea	—	judecător
Mona-Maria Pivniceru	—	judecător
Livia-Doina Stanciu	—	judecător
Simona-Maya Teodoroiu	—	judecător
Varga Attila	—	judecător
Oana Cristina Puică	—	magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 268 din Codul penal, excepție ridicată de Gigi Papuc în Dosarul nr. 1.825/327/2016/a1 al Tribunalului Tulcea — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.233D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca inadmisibilă, referitor la dispozițiile art. 268 alin. (2) și (3) din

Codul penal. Astfel, consideră că prevederile alin. (2) al textului de lege criticat nu au legătură cu soluționarea cauzei, autorul excepției fiind trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii reglementate de dispozițiile art. 268 alin. (1) din Codul penal. De asemenea, arată că autorul excepției nu a recunoscut săvârșirea infracțiunii de inducere în eroare a organelor judiciare, ceea ce ar fi constituit premisa aplicării prevederilor art. 268 alin. (3) din Codul penal, astfel că nici acestea nu au legătură cu soluționarea cauzei. În ceea ce privește dispozițiile art. 268 alin. (1) din Codul penal, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale referitoare la prevederile art. 259 din Codul penal din 1969, care incriminau fapta de denunțare calomnioasă, și anume deciziile nr. 270 din 19 decembrie 2000 și nr. 680 din 31 mai 2011.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 28 iunie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.825/327/2016/a1, **Tribunalul Tulcea — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 268 din Codul penal.**

Excepția a fost ridicată de Gigi Papuc cu ocazia soluționării unei cauze penale privind trimiterea în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de inducere în eroare a organelor judiciare, infracțiune prevăzută de dispozițiile art. 268 alin. (1) din Codul penal.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 268 din Codul penal încalcă liberul acces la justiție, dreptul la un proces echitabil, dreptul la viață și la integritatea fizică și psihică, libertatea conștiinței, libertatea de exprimare și dreptul de proprietate, dreptul de petiționare. Astfel, arată că dispozițiile art. 268 alin. (1) din Codul penal permit organelor judiciare să urmărească și să sancționeze penal fapte care, în realitate, nu sunt fapte ilicite, ci fapte permise de lege. Consideră edificator, în acest sens, faptul că părțile din dosar au formulat, în mod repetat, plângeri penale una împotriva celeilalte, dar numai cele provenite de la inculpat au fost socotite ca fiind făcute în scopul inducerii în eroare a organelor judiciare. Autorul excepției menționează că procurorul de caz a dat dovadă de părtinire, făcând o „aplicare diferențiată a legii”, deoarece plângerile sale au fost socotite ca fiind făcute în condițiile cunoașterii de către inculpat a caracterului nereal al acestora, în timp ce plângerile formulate împotriva sa de către persoana vătămată au fost calificate drept „corespondență purtată și primită de inculpat”. De asemenea, arată că textul art. 268 alin. (2) din Codul penal dă posibilitatea organelor judiciare să constate, după bunul plac, dacă probele produse de inculpat sunt reale sau nu. În fine, susține că prevederile art. 268 alin. (3) din Codul penal au o redactare neclară și contradictorie în raport cu primele două alineate ale aceluiași text de lege, în condițiile în care o negare a plângerii formulate „echivalează cu o mărturie mincinoasă făcută de inculpat pentru a scăpa de pedeapsă”.

6. **Tribunalul Tulcea — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată, astfel, că prin dispozițiile art. 268 din Codul penal legiuitorul a urmărit să protejeze relațiile sociale ce reglementează folosirea cu bună-credință a drepturilor procesuale penale și evitarea abuzului de drept procesual produs prin formularea unor sesizări penale pentru fapte nerezale. Consideră că dreptul de petiționare al contestatorului și accesul liber la justiție al acestuia nu sunt în niciun fel încălcate prin dispozițiile de lege criticate, întrucât, potrivit prevederilor art. 57 din Constituție, cetățenii români „trebuie să-și exercite drepturile și libertățile constituționale cu bună-credință, fără să încalce drepturile și libertățile celorlalți”. Or, prin exercitarea abuzivă a dreptului de acces liber la justiție sunt încălcate drepturile și libertățile persoanei reclamate. În ceea ce privește art. 268 alin. (2) din Codul penal, arată că acesta nu are legătură cu soluționarea cauzei, contestatorul fiind trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de dispozițiile art. 268 alin. (1) din Codul penal.

7. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile art. 268 din Codul penal nu sunt de natură a afecta în niciun fel exercitarea cu bună-credință a drepturilor și libertăților constituționale ale unei persoane, precum libertatea conștiinței, libertatea de exprimare, dreptul de petiționare, liberul acces la justiție și dreptul de proprietate. Totodată, arată că autorul excepției critică, de fapt, un posibil mod de aplicare de către organele judiciare, în anumite situații ipotetice, a dispozițiilor art. 268 din Codul penal, iar nu textul de lege în sine. Astfel, aspectele invocate de autorul excepției, și anume modul de administrare a probelor de către organele

judiciare și felul în care este dovedită existența laturii subiective a infracțiunii, țin de aplicarea legii, iar nu de constituționalitatea acesteia. Așadar, aplicarea legii constituie atributul exclusiv al organelor judiciare, putând face obiectul căilor de atac prevăzute de lege, iar nu al unei excepții de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 268 din Codul penal este inadmisibilă, deoarece aspectele evidențiate de autorul acesteia țin de soluționarea fondului cauzei de către instanța judecătorească și nu pot fi convertite în vicii de neconstituționalitate menite să justifice contrarietatea dintre textul de lege criticat și prevederile constituționale invocate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 268 din Codul penal, care au următorul cuprins: „(1) *Sesizarea penală, făcută prin denunț sau plângere, cu privire la existența unei fapte prevăzute de legea penală ori în legătură cu săvârșirea unei asemenea fapte de către o anumită persoană, cunoscând că aceasta este nereală, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.*

(2) *Producerea sau ticluirea de probe nerezale, în scopul de a dovedi existența unei fapte prevăzute de legea penală ori săvârșirea acesteia de către o anumită persoană, se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.*

(3) *Nu se pedepsește persoana care a săvârșit inducerea în eroare a organelor judiciare, dacă declară, înainte de reținerea, arestarea sau de punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva celui față de care s-a făcut denunțul sau plângerea ori s-au produs probele, că denunțul, plângerea sau probele sunt nerezale.*”

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 22 alin. (1) referitor la dreptul la viață și la integritatea fizică și psihică, ale art. 29 privind libertatea conștiinței, ale art. 30 referitor la libertatea de exprimare, ale art. 44 privind dreptul de proprietate, ale art. 51 referitor la dreptul de petiționare, precum și ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportat la prevederile art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 1 privind protecția proprietății din Protocolul nr. 1 la Convenție.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 268 alin. (1) din Codul penal incriminează sesizarea penală, făcută prin denunț sau plângere, cu privire la existența unei fapte prevăzute de legea penală ori în legătură cu săvârșirea unei asemenea fapte de către o anumită persoană, cunoscând că aceasta este nereală. Autorul excepției critică faptul că, în speță, procurorul a dat dovadă de părtinire, făcând o „aplicare diferențiată a legii”. În acest sens, arată că plângerile penale formulate de autorul excepției au fost socotite ca fiind făcute în condițiile cunoașterii caracterului

nereal al acestora, în timp ce plângerile formulate împotriva sa de către cealaltă parte au fost calificate drept „corespondență purtată și primită de inculpat”. Așadar, autorul excepției nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate, ci este nemulțumit, în realitate, de modul de aplicare de către organele judiciare a dispozițiilor art. 268 alin. (1) din Codul penal. Or, Curtea a statuat, în jurisprudența sa, că nu este competentă să se pronunțe cu privire la aspectele ce țin de aplicarea legii (Decizia nr. 1.402 din 2 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 823 din 9 decembrie 2010, Decizia nr. 357 din 22 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 9 iunie 2011, Decizia nr. 785 din 17 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 3 februarie 2016, paragraful 17, Decizia nr. 145 din 17 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 10 iunie 2016, paragraful 19, Decizia nr. 698 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 6 martie 2017, paragraful 23, Decizia nr. 149 din 14 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din data de 21 iulie 2017, paragraful 14, Decizia nr. 332 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din data de 16 august 2017, paragraful 14, și Decizia nr. 783 din 5 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 26 martie 2018, paragraful 16), aceste aspecte intrând în competența instanței judecătorești investite cu soluționarea litigiului, respectiv a celor ierarhic superioare în cadrul căilor de atac prevăzute de lege. Curtea a apreciat că a răspunde unor atari critici ar însemna o ingerință a Curții Constituționale în activitatea de judecată, ceea ce ar contraveni prevederilor art. 126 din Constituție, potrivit cărora justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

15. Prin urmare, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 268 alin. (1) din Codul penal este inadmisibilă.

16. Referitor la dispozițiile art. 268 alin. (2) din Codul penal — care reglementează varianta agravată a infracțiunii de inducere în eroare a organelor judiciare, ce constă în producerea sau ticluirea de probe nereale, în scopul de a dovedi existența unei fapte prevăzute de legea penală ori săvârșirea acesteia de către o anumită persoană — Curtea observă că acestea nu au legătură cu soluționarea cauzei în care a fost ridicată prezenta excepție de neconstituționalitate, inculpatul fiind trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de dispozițiile art. 268 alin. (1) din Codul penal.

20. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 268 din Codul penal, excepție ridicată de Gigi Papuc în Dosarul nr. 1.825/327/2016/a1 al Tribunalului Tulcea — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Tulcea — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 mai 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

17. De asemenea, nu au legătură cu soluționarea cauzei nici dispozițiile art. 268 alin. (3) din Codul penal — care instituie o cauză de nepedepsire, potrivit căreia nu se pedepsește persoana care a săvârșit inducerea în eroare a organelor judiciare, dacă declară, înainte de reținerea, arestarea sau de punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva celui față de care s-a făcut denunțul sau plângerea ori s-au produs probele, că denunțul, plângerea sau probele sunt nereale —, având în vedere că autorul excepției nu a dat, în speță, nicio declarație în care să fi menționat că plângerea formulată împotriva celeilalte părți ar fi fost nereală.

18. Or, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei [...]*”. Curtea a statuat, în jurisprudența sa, că „*legătura cu soluționarea cauzei*” presupune atât aplicabilitatea dispozițiilor de lege criticate în cauza dedusă judecării, cât și pertinența excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului, condiții ce trebuie întrunite cumulativ pentru a fi satisfăcute exigențele impuse de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. Prin urmare, condiția incidenței textului de lege criticat în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești nu trebuie analizată în abstracto, ci trebuie verificat, în primul rând, interesul procesual al invocării excepției de neconstituționalitate, mai ales prin prisma efectelor unei eventuale constatări a neconstituționalității dispozițiilor de lege criticate (Decizia nr. 438 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 12 august 2014, paragraful 15, Decizia nr. 465 din 23 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 29 octombrie 2014, paragraful 20, Decizia nr. 329 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 14 septembrie 2017, paragraful 14, Decizia nr. 462 din 27 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 25 septembrie 2017, paragraful 13, și Decizia nr. 783 din 5 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 26 martie 2018, paragraful 13).

19. Ținând cont de prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 268 alin. (2) și (3) din Codul penal este inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 344*

din 22 mai 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1)
din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Andrei Mihai Ghiorghiu în Dosarul nr. 34.684/245/2016/a1.1 al Judecătoriei Iași — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.370D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 3.560D/2016, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Elena Andreea Barabaș în Dosarul nr. 22.830/303/2016/a1.1 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția penală.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 2.370D/2016 și nr. 3.560D/2016 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

6. Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile pentru conexarea cauzelor.

7. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 3.560D/2016 la Dosarul nr. 2.370D/2016, care este primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală. În acest sens invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, care a reținut, cu privire la excepții de neconstituționalitate identic formulate, că acestea pun în discuție o problemă de interpretare și aplicare a legii, ce trebuie să aparțină instanțelor judecătorești.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

9. Prin Încheierea din 13 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 34.684/245/2016/a1.1, **Judecătoria Iași — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală. Excepția a fost ridicată de Andrei Mihai Ghiorghiu cu ocazia verificării de către judecătorul de cameră preliminară, potrivit dispozițiilor art. 207 din Codul de procedură penală, a legalității și temeiniciei măsurii preventive luate, în cursul urmăririi penale, într-o cauză în care procurorul a dispus trimiterea în judecată a inculpatului. Rechizitoriul a fost înregistrat pe rolul instanței competente la 10 octombrie 2016, în condițiile în care măsura arestării preventive fusese dispusă, în cursul urmăririi penale, de către judecătorul de drepturi și libertăți, pe o perioadă de 30 de zile, de la 16 septembrie 2016 până la 15 octombrie 2016 inclusiv.

10. Prin Încheierea din 25 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 22.830/303/2016/a1.1, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Elena Andreea Barabaș cu ocazia verificării de către judecătorul de cameră preliminară, potrivit dispozițiilor art. 207 din Codul de procedură penală, a legalității și temeiniciei măsurii preventive luate, în cursul urmăririi penale, într-o cauză în care procurorul a dispus trimiterea în judecată a inculpaților. Rechizitoriul a fost înregistrat pe rolul instanței competente la 21 octombrie 2016, în condițiile în care măsura arestului la domiciliu fusese dispusă, în cursul urmăririi penale, de către judecătorul de drepturi și libertăți, pe o perioadă de 30 de zile, de la 26 septembrie 2016 până la 25 octombrie 2016 inclusiv. Prin încheierea de sesizare a Curții Constituționale, judecătorul de cameră preliminară a reținut că nu a fost respectat termenul de 5 zile prevăzut de dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală și a constatat imposibilitatea verificării legalității și temeiniciei măsurii preventive a arestului la domiciliu, precum și nulitatea sesizării prin rechizitoriu cu privire la acest aspect.

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în măsura în care termenul de 5 zile este considerat un termen imperativ, a cărui nerespectare atrage sancțiunea decăderii, iar nu un termen de recomandare. În acest sens, autorul excepției Andrei Mihai Ghiorghiu invocă, pentru identitate de rațiune, considerentele Deciziei nr. 336 din 30 aprilie 2015, prin care Curtea a constatat că prevederile art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în măsura în care nerespectarea termenului „*cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei arestării preventive*” atrage incidența art. 268 alin. (1) din Codul de procedură penală. Prin decizia mai sus menționată Curtea a statuat că termenul de 5 zile prevăzut de dispozițiile art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală are natura juridică a unui termen peremptoriu, aceasta fiind singura interpretare care poate determina compatibilitatea textului de lege menționat cu prevederile constituționale ale art. 24 privind dreptul la apărare și ale art. 124 referitor la înfăptuirea justiției, precum și cu dispozițiile art. 6 paragraful 3 lit. b) referitor la

* A se vedea opinia concurentă de la Decizia nr. 698 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 6 martie 2017.

dreptul la apărare din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De asemenea, autoarea excepției Elena Andreea Barabaș consideră că sunt încălcate și prevederile constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi și ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil. Totodată, autorul excepției Andrei Mihai Ghiorghiu consideră că termenul de 5 zile stabilit de dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală se calculează pe zile libere, nefiind aplicabile dispozițiile art. 271 din Codul de procedură penală, care reglementează calculul pe zile pline al termenelor substanțiale.

12. **Judecătoria Iași — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât se pune în discuție o problemă de interpretare și aplicare a legii, ce trebuie să aparțină instanțelor judecătorești. Invocă, în acest sens, considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 251 din 5 mai 2016, și anume paragraful 28.

13. **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția penală** consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, invocând în acest sens considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 276 din 10 mai 2016.

14. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. Invocă în acest sens deciziile Curții Constituționale nr. 145 din 17 martie 2016, nr. 251 din 5 mai 2016 și nr. 276 din 10 mai 2016.

16. **Avocatul Poporului** precizează că își menține punctul de vedere transmis Curții în dosarele nr. 1.404D/2015, nr. 1.459D/2015 și nr. 1.819D/2015, potrivit căruia dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează în sensul că termenul de 5 zile este un termen de recomandare, iar nu unul imperativ.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, având următorul cuprins: „(1) Când procurorul dispune trimiterea în judecată a inculpatului față de care s-a dispus o măsură preventivă, rechizitoriul, împreună cu dosarul cauzei, se înaintează judecătorului de cameră preliminară de la instanța competentă, cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei acesteia”.

20. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 privind dreptul la apărare și ale art. 124 referitor la înfăptuirea justiției, precum și a prevederilor art. 6 paragraful 3 lit. b) referitor la dreptul la apărare din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași prevederi din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale — invocate și în prezenta cauză — și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 145 din 17 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 10 iunie 2016, Curtea a statuat că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală pune în discuție o problemă de interpretare și aplicare a legii, ce trebuie să aparțină instanțelor judecătorești, fiind inadmisibilă (paragraful 19).

22. Prin decizia mai sus menționată Curtea a reținut că trimiterea la instanța competentă de către procuror a rechizitoriului, împreună cu dosarul cauzei, declanșează procedura de cameră preliminară. În cazul în care inculpatul trimis în judecată se află, la momentul sesizării instanței, sub puterea unei măsuri preventive dispuse în cursul urmăririi penale, judecătorul de cameră preliminară, primind dosarul, are obligația ca, din oficiu, fără a exista vreo cerere din partea procurorului sau a inculpatului, să procedeze la verificarea — cu respectarea procedurii reglementate de art. 207 din Codul de procedură penală — a legalității și temeiniciei măsurii preventive căreia îi este supus inculpatul, indiferent de felul acesteia (control judiciar, control judiciar pe cauțiune, arest la domiciliu sau arestare preventivă), și să decidă dacă se impune sau nu ca măsura preventivă să fie menținută. În acest scop, rechizitoriul cuprinde, în mod obligatoriu, date referitoare la măsurile preventive luate în cursul urmăririi penale, așa cum rezultă din dispozițiile art. 328 alin. (1) raportate la art. 286 alin. (2) lit. e) teza finală din Codul de procedură penală. Rechizitoriul poate să cuprindă, potrivit art. 330 din Codul de procedură penală, și propunerea de luare, menținere, revocare sau de înlocuire a unei măsuri preventive. Acest text se referă la dreptul procurorului de a formula cereri în legătură cu măsurile preventive, cereri pe care le poate face fie prin rechizitoriu, odată cu sesizarea instanței, fie ulterior, în cursul procedurii de cameră preliminară. Dreptul procurorului de a formula astfel de cereri nu trebuie însă confundat cu sesizarea din oficiu în baza căreia judecătorul de cameră preliminară verifică, potrivit art. 207 alin. (2) din Codul de procedură penală, legalitatea și temeinicia măsurii preventive (paragraful 14).

23. De asemenea, Curtea a reținut că, atunci când inculpatul trimis în judecată este supus unei măsuri preventive, sesizarea instanței competente trebuie făcută de procuror, conform art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei măsurii preventive, iar judecătorul de cameră preliminară trebuie să verifice, din oficiu, legalitatea și temeinicia măsurii preventive în termen de 3 zile de la înregistrarea dosarului și înainte de expirarea duratei acesteia, potrivit art. 207 alin. (2) din Codul de procedură penală. Așadar, prin intermediul dispozițiilor de lege menționate, sunt stabilite termene atât pentru procuror — un termen în interiorul căruia să înainteze rechizitoriul, împreună cu dosarul cauzei, către judecătorul de cameră preliminară, astfel încât acesta să aibă timpul necesar și suficient pentru a face aceste verificări anterior expirării duratei măsurii preventive —, cât și pentru judecătorul de cameră preliminară (paragraful 15).

24. Cu privire la un termen regresiv similar celui prevăzut de art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 336 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 19 mai 2015, prin care a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în măsura în care nerespectarea termenului „cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei arestării preventive” atrage incidența art. 268 alin. (1) din Codul de

procedură penală. Prin această decizie Curtea a reținut că, potrivit art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală, propunerea de prelungire a arestării preventive împreună cu dosarul cauzei se depun la judecătorul de drepturi și libertăți cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei acesteia. Alin. (2) al art. 235 din Codul de procedură penală — în prima și ultima teză — stabilește că judecătorul de drepturi și libertăți fixează termen pentru soluționarea propunerii de prelungire a arestării preventive înainte de expirarea duratei măsurii, iar avocatul inculpatului este încunoștințat și i se acordă, la cerere, posibilitatea de a studia dosarul cauzei. În ceea ce privește natura juridică a termenului regresiv reglementat de art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală (art. 159 alin. 1 din Codul de procedură penală din 1968) și consecințele nerespectării acestuia, Curtea a observat că practica judiciară cvasiunanimă a calificat termenul de minimum 5 zile de sesizare a instanței pentru prelungirea arestării preventive ca fiind un termen de recomandare. Ținând cont de faptul că rațiunea termenului de depunere a propunerii de prelungire a duratei arestării preventive este aceea de a asigura respectarea dreptului fundamental la apărare al inculpatului arestat și de a elimina arbitrarul în ceea ce privește dispunerea prelungirii măsurii privative de libertate, Curtea a constatat că acest termen are natura juridică a unui termen peremptoriu, aceasta fiind singura interpretare care poate determina compatibilitatea normelor procesual penale criticate cu dispozițiile constituționale și convenționale referitoare la dreptul la apărare și cu dispozițiile constituționale privind înfăptuirea justiției. Curtea a concluzionat că nerespectarea termenului de depunere a propunerii de prelungire a arestării preventive la judecătorul de drepturi și libertăți „cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei arestării preventive” este de natură să cauzeze o vătămare procesuală, concretizată în încălcarea dreptului fundamental la apărare al inculpatului arestat, așa încât sunt incidente normele procesual penale ale art. 268 alin. (1) din Codul de procedură penală, sancțiunea pentru nerespectarea acestui termen fiind decăderea procurorului din exercițiul dreptului de a depune propunerea de prelungire a duratei arestului preventiv și nulitatea absolută a actului făcut peste termen (paragrafele 19, 21, 48 și 49).

25. Prin Decizia nr. 145 din 17 martie 2016, citată anterior, Curtea a constatat că termenul prevăzut de dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală are aceeași natură juridică cu cel stabilit de art. 235 alin. (1) din Codul de procedură

penală, fiind un termen peremptoriu, dar, spre deosebire de situația avută în vedere la pronunțarea Deciziei nr. 336 din 30 aprilie 2015 — când instanța de contencios constituțional a intervenit pe fondul unei practici judiciare cvasiunanime și de durată, aparținând inclusiv Înaltei Curți de Casație și Justiție, practică judiciară care a dat textului valențe neconstituționale —, în cazul termenului stabilit de art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală nu se poate vorbi de o atare interpretare a dispozițiilor de lege criticate, interpretare care să fie, în același timp, ulterioară publicării deciziei mai sus menționate. Prin urmare, instanța de contencios constituțional a reținut că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, care pune în discuție o problemă de interpretare și aplicare a legii, ce trebuie să aparțină instanțelor judecătorești, este inadmisibilă (paragraful 19).

26. Distinct de cele arătate mai sus, prin Decizia nr. 276 din 10 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 28 iulie 2016, Curtea a mai reținut că dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt clare, precise și previzibile, îndeplinind condițiile referitoare la calitatea legii, și că nerespectarea termenului de 5 zile prevăzut în cuprinsul acestora este de natură să cauzeze o vătămare procesuală, concretizată în încălcarea dreptului fundamental la apărare al inculpatului supus măsurii preventive, așa încât sunt incidente prevederile art. 268 alin. (1) din Codul de procedură penală, sancțiunea pentru nerespectarea acestui termen fiind decăderea organelor judiciare competente din exercițiul dreptului de a proceda la menținerea măsurii preventive în cauză și nulitatea absolută a actului făcut peste termen (paragraful 18).

27. În același sens sunt și Decizia nr. 698 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 6 martie 2017, Decizia nr. 729 din 6 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 23 februarie 2017, și Decizia nr. 155 din 14 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 379 din 22 mai 2017. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

28. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Andrei Mihai Ghiorghiu în Dosarul nr. 34.684/245/2016/a1.1 al Judecătoriei Iași — Secția penală și de Elena Andreea Barabaș în Dosarul nr. 22.830/303/2016/a1.1 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Iași — Secția penală și Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 mai 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.217/2012 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare și a structurii organizatorice ale Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 1.217/2012 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare și a structurii organizatorice ale Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 865 din 20 decembrie 2012, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La anexa nr. 1, la articolul 1, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Administrația Rezervației Biosferei «Delta Dunării», denumită în continuare *Administrația Rezervației*, este instituție publică cu personalitate juridică, finanțată integral de la bugetul de stat, aflată în subordinea autorității publice centrale pentru protecția mediului.”

2. La anexa nr. 1, articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Administrația Rezervației colaborează, din punct de vedere programatic și funcțional, cu Garda Națională de Mediu, Poliția Română, Poliția de Frontieră și alte organisme și unități cu atribuții de control, indiferent de forma lor de organizare, în cazul săvârșirii contravențiilor prevăzute la art. 12 din Legea nr. 82/1993, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Modalitățile de colaborare dintre Administrația Rezervației Biosferei «Delta Dunării» și structurile prevăzute la alin. (1) se stabilesc pe bază de protocoale de colaborare, în condițiile legii.”

3. La anexa nr. 1, la articolul 6 alineatul (1), litera c) va avea următorul cuprins:

„c) supune aprobării conducerii autorității publice centrale pentru protecția mediului proiectul de buget pentru anul următor și propunerile de modificare a prevederilor bugetare pentru anul în curs;”

4. Anexa nr. 2 se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

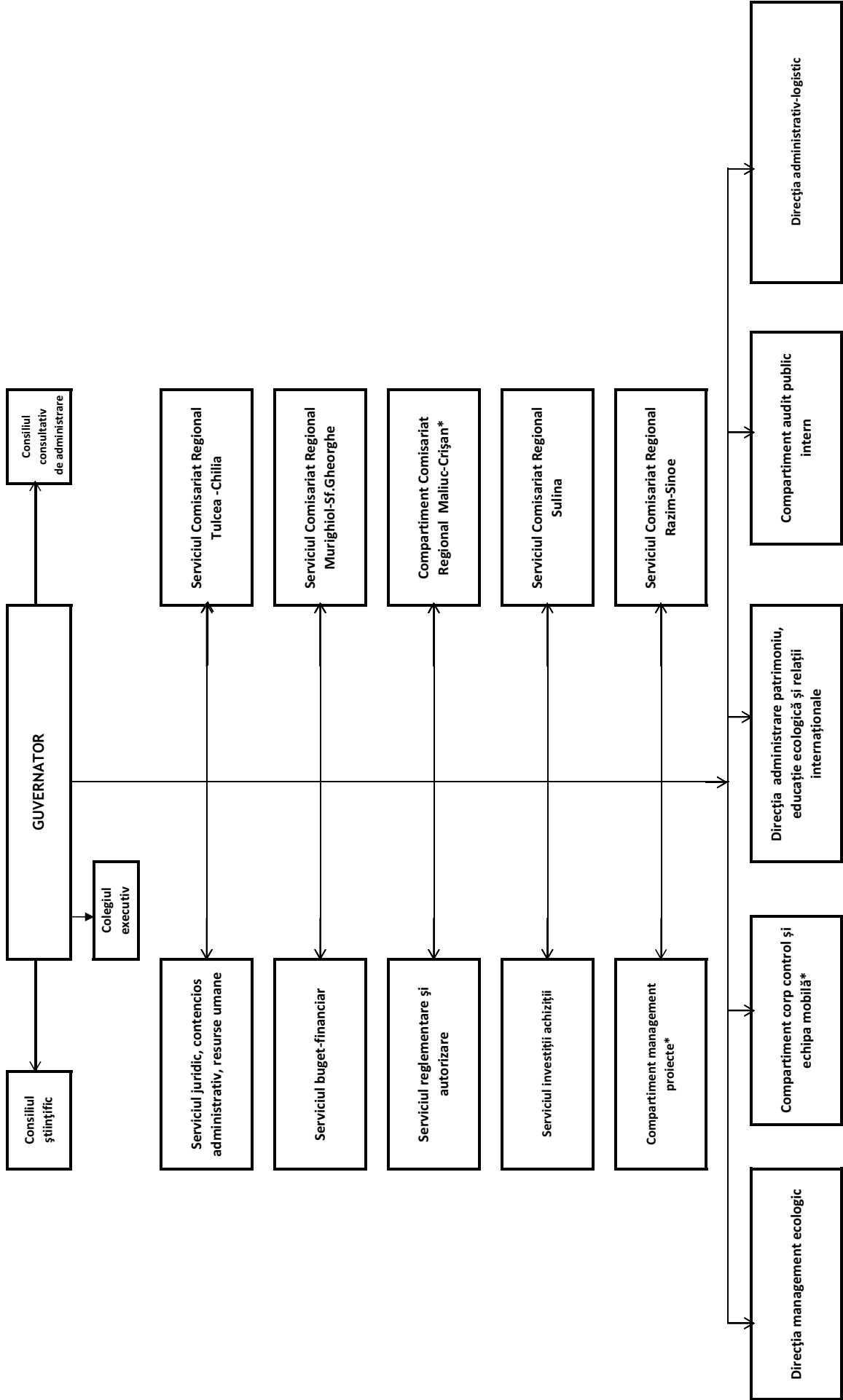
Art. II. — Încadrarea personalului Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării” în numărul maxim de posturi aprobat și în noua structură organizatorică se face cu respectarea condițiilor prevăzute de legislația în vigoare pentru fiecare categorie de personal, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
p. Viceprim-ministru,
ministrul mediului,
Laurențiu Adrian Neculaescu,
secretar de stat
Ministrul muncii și justiției sociale,
Lia-Olguța Vasilescu
Ministrul afacerilor interne,
Carmen Daniela Dan
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

**STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
 a Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării”**

Număr maxim de posturi 171

* Se organizează la nivel de compartiment.

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea Strategiei naționale pentru competitivitate 2015—2020,
aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 775/2015

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Strategia națională pentru competitivitate 2015—2020, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 775/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 756 din 9 octombrie 2015, se modifică după cum urmează:

1. La punctul 2 „Informații generale relevante privind contextul competitiv al României”, subpunctul 2.3 „Sectoare economice cu potențial competitiv”, tabelul 2 — Sectoare economice cu potențial competitiv va avea următorul cuprins:

„Domenii de specializare inteligentă din Strategia CDI 2014—2020		Bioeconomia	Tehnologia informațiilor și comunicațiilor, spațiu și securitate	Energie, mediu și schimbări climatice	Eco-nanotehnologii și materiale avansate	Sănătate
Sectoare economice cu potențial competitiv						
Rol economic important și cu influență asupra ocupării	Turism și ecoturism	√		√		√
	Textile și pielărie				√	
	Lemn și mobilă				√	
	Construcții	√		√	√	
	Industria creative		√		√	√
Dinamica competitivă	Industria auto și componente		√		√	
	Tehnologia informației și comunicațiilor		√			
	Procesarea alimentelor și a băuturilor	√			√	√
Inovare, dezvoltare tehnologică și valoare adăugată	Sănătate și produse farmaceutice	√			√	√
	Energie și management de mediu	√	√	√		
	Bioeconomie (agricultură, silvicultură, pescuit și acvacultură), biofarmaceutică și biotehnologii	√		√	√	√

2. La punctul 5 „Priorități strategice”, „Prioritatea 4: Promovarea celor 10 sectoare de viitor” va avea următorul cuprins:

„Prioritatea 4: Promovarea sectoarelor de viitor

Potențialul de exporturi al sectoarelor românești de afaceri în general și al sectoarelor cu potențial competitiv este nevalorificat în întregime, iar rata de investiții străine directe în aceste sectoare este redusă. În mod distinct față de celelalte priorități, obiectivele stabilite sub umbrela creșterii competitivității acestor

sectoare au fost stabilite mai mult într-o manieră proactivă prin identificarea acelor domenii unde România poate avea o contribuție semnificativă la nivel mondial. Așadar, provocările nu reprezintă niște nevoi urgente care trebuie abordate, așa cum se întâmplă, de exemplu, în cazul problemei de suplینire a forței de muncă sau de rata crescută de dependență, ci o gândire de tipul ce se poate face pentru a îmbunătăți punctele tari pe care România le are — o mentalitate care de altfel ar trebui adoptată din ce în ce mai larg.

Sectoare identificate:

- turism și ecoturism;
- textile și pielărie;
- lemn și mobilă;
- construcții;
- industrii creative;
- industria auto și componente;
- tehnologia informației și comunicațiilor;
- procesarea alimentelor și a băuturilor;
- sănătate și produse farmaceutice;
- energie și management de mediu;

• bioeconomie (agricultură, silvicultură, pescuit și acvacultură), biofarmaceutică și biotehnologii.

Pe lângă sectoarele productive de viitor identificate ca fiind sectoare cu potențial de export și de specializare inteligentă, pentru asigurarea competitivității economiei românești pe ansamblu, este nevoie și de un sistem de distribuție eficient care să asigure legătura dintre produsele sectoarelor identificate ca fiind de viitor și utilizatorii finali, în siguranță și cu costuri minime.”

3. În cuprinsul **Strategiei naționale pentru competitivitate 2015—2020, sintagmele „10 sectoare” și „Ministerul Economiei, Comerțului și Turismului” se înlocuiesc cu sintagmele „sectoare”, respectiv „Ministerul Economiei”.**

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul economiei,

Dănuț Andrușcă

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale
și administrației publice,

Paul Stănescu

p. Viceprim-ministru, ministrul mediului,

Laurențiu Adrian Neculaescu,

secretar de stat

Ministrul fondurilor europene,

Rovana Plumb

Ministrul pentru mediul de afaceri, comerț

și antreprenoriat,

Ștefan-Radu Oprea

Ministrul cercetării și inovării,

Nicolae Burnete

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Petre Daea

p. Ministrul educației naționale,

Gigel Paraschiv,

secretar de stat

p. Ministrul comunicațiilor și societății informaționale,

Carmen Elian,

subsecretar de stat

Ministrul turismului,

Bogdan Gheorghe Trif

Ministrul apelor și pădurilor,

Ioan Deneș

Ministrul afacerilor externe,

Teodor-Viorel Meleşcanu

Ministrul muncii și justiției sociale,

Lia-Olguța Vasilescu

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 52/2018 privind
organizarea și funcționarea Ministerului Fondurilor Europene

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 52/2018 privind organizarea și funcționarea Ministerului Fondurilor Europene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 19 februarie 2018, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Ministerul Fondurilor Europene exercită funcțiile autorității de management și îndeplinește atribuțiile aferente acesteia, pentru: Programul operațional sectorial «Creșterea competitivității economice», Programul operațional «Competitivitate», Programul operațional sectorial «Dezvoltarea resurselor umane», Programul operațional «Capital uman», Programul operațional «Ajutorarea persoanelor defavorizate», Programul operațional «Infrastructura mare» 2014—2020, Programul operațional sectorial «Transport» 2007—2013, Programul operațional sectorial «Mediu» 2007—2013 și Programul operațional «Asistență tehnică» 2007—2013 și 2014—2020, Programul ISPA.»

2. La articolul 10, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Ministerul Fondurilor Europene desemnează dintre specialiștii săi consilieri și/sau experți care își vor desfășura activitatea în cadrul Reprezentanței permanente a României pe lângă Uniunea Europeană. Numărul maxim de posturi pentru personalul detașat în cadrul Reprezentanței permanente a României pe lângă Uniunea Europeană este de patru.»

3. Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

Art. II. — Aplicarea procedurilor legale prevăzute de Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și respectarea regimului juridic aplicabil personalului contractual cu privire la măsurile de reorganizare din cadrul structurii organizatorice a Ministerului Fondurilor Europene se realizează în termen de minimum 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul fondurilor europene,

Rovana Plumb

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării
regionale și administrației publice,

Paul Stănescu

Ministrul muncii și justiției sociale,

Lia-Olguța Vasilescu

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

Ministrul afacerilor externe,

Teodor-Viorel Meleşcanu

Ministrul delegat pentru afaceri
europene,

Victor Negrescu

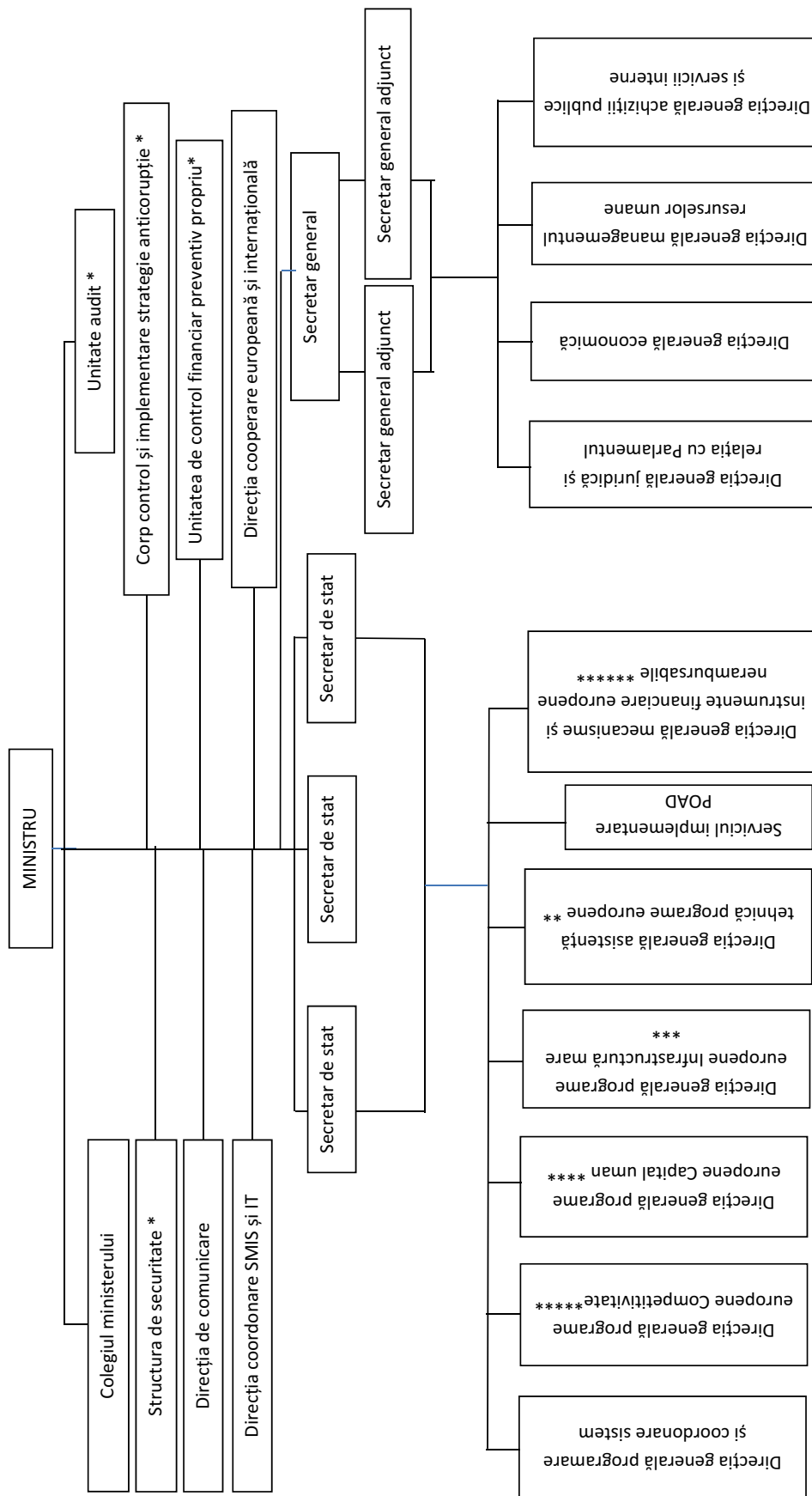
București, 23 august 2018.

Nr. 642.

ANEXĂ¹⁾
(Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 52/2018)

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ a Ministerului Fondurilor Europene

Număr de posturi = 1.377,
aparatur propriu și al unităților subordonate
(exclusiv demnitarilor și cabinetele acestora)

* Se organizează și funcționează la nivel de compartiment/birou/serviciu.

** Îndeplinește funcția de Autoritate de management pentru Programul operațional Asistență tehnică 2007-2013 și 2014-2020.

*** Îndeplinește funcția de Autoritate de management pentru Programul operațional Infrastructură mare 2014-2020, Programul operațional sectorial Mediu 2007-2013 și Programul operațional sectorial Transport 2007-2013 și are ca obiect de activitate și gestionarea instrumentului de preaderare ISPA. De asemenea îndeplinește funcția de organism intermediar pentru Programul operațional sectorial Mediu 2007-2013 prin cele 8 direcții organizate la nivelul celor 8 regiuni de dezvoltare stabilite prin Legea nr. 315/2004 privind dezvoltarea regională în România, cu modificările și completările ulterioare.

**** Îndeplinește funcția de Autoritate de management pentru Programul operațional Dezvoltarea resurselor umane 2007-2013 și pentru Programul operațional Capital uman și Programul operațional pentru ajutorarea persoanelor defavorizate 2014-2020 și agenție de implementare pentru programele PHARE.

***** Are ca obiect de activitate coordonarea și gestionarea fondurilor alocate prin mecanismele financiare ale Spațiului Economic European și Norvejian, Programul de cooperare elvețiano-român, respectiv gestionarea Facilității de tranziție 2007, Frontierelor externe, Fondul Facilitatea Schengen, Fondul de securitate internă 2014-2020, programele de înfrățire instituțională și asistență tehnică și a fondurilor de preaderare: PHARE, ISPA.

1) Anexa este reprodușă în facsimil.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MUNCII ȘI JUSTIȚIEI SOCIALE

ORDIN

privind avizarea spațiilor destinate depozitării munițiilor, capselor sau pulberilor pentru muniție

Având în vedere prevederile art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 11/2018 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor,

în temeiul art. 17 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 12/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Justiției Sociale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul muncii și justiției sociale emite următorul ordin:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezentul ordin stabilește condițiile pe care trebuie să le îndeplinească spațiile de depozitare a munițiilor, capselor sau pulberilor pentru muniție, în vederea avizării de către inspectoratul teritorial de muncă.

(2) Prezentul ordin se aplică armurierilor, intermediarilor și persoanelor juridice prevăzute la art. 67 alin. (2)—(4) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Lege*, care dețin spații destinate depozitării munițiilor, capselor sau pulberilor pentru muniție.

Art. 2. — (1) În sensul prezentului ordin, termenii și expresiile de mai jos au semnificațiile următoare:

a) *avizare* — procedura obligatorie prin care inspectoratul teritorial de muncă atestă în scris armurierilor, intermediarilor și persoanelor juridice prevăzute la art. 1 alin. (2) că spațiile de depozitare a munițiilor, capselor sau pulberilor pentru muniție deținute de aceștia îndeplinesc condițiile minime stabilite de reglementările în vigoare, prealabilă procedurii de autorizare de către organele competente de poliție prevăzută de *Lege*;

b) *siguranță* — luarea unor măsuri care să prevină utilizarea munițiilor, capselor sau pulberilor pentru muniție contrar reglementărilor în vigoare și ordinii publice;

c) *capsă pentru muniție* — elementul de muniție ce conține substanțe explozive sau amestec exploziv de substanțe, care se inițiază sub acțiunea unui factor mecanic, electric ori termic destinat aprinderii încărcăturii de azvârlire;

d) *pulberi pentru muniție* — substanțele sau amestecurile de substanțe destinate să dea naștere la reacții chimice instantanee, cu degajare de căldură și gaze la temperatură ridicată, care să nu deterioreze arma de foc, folosită ca încărcătură de azvârlire;

e) *spațiu de depozitare* — suprafață special amenajată destinată păstrării munițiilor, capselor sau pulberilor pentru muniție și care constă în una sau mai multe încăperi.

(2) Termenii și expresiile definite la alin. (1) se completează cu termenii definiți la art. 2 din *Lege*.

CAPITOLUL II

Condiții pentru spațiile de depozitare a munițiilor, capselor sau pulberilor pentru muniție

Art. 3. — (1) Spațiile de depozitare trebuie să asigure condițiile optime pentru păstrarea sau depozitarea îndelungată, să asigure realizarea deplinei siguranțe și măsuri pentru apărarea împotriva incendiilor.

(2) Spațiile de depozitare nu pot fi utilizate în alt scop decât cel pentru care sunt destinate.

(3) Spațiile de depozitare trebuie astfel dimensionate încât să asigure dispunerea dulapurilor metalice, rastelelor, lăzilor sau

stelajelor în conformitate cu prevederile prezentului ordin, precum și a căilor de acces.

(4) În situația în care în spațiul de depozitare, muniția, capsele sau pulberea pentru muniție se păstrează în dulapuri, seifuri metalice ori lăzi metalice prevăzute cu încuietori, acestea trebuie permanent încuiate, deschizându-se numai atunci când este necesară efectuarea unor operațiuni.

(5) Fiecare cheie etichetată cu numărul dulapului, seifului sau lăzii metalice se păstrează la persoana care are în gestiune spațiul de depozitare.

(6) Dublurile de la cheile dulapurilor, seifurilor sau lăzilor metalice, etichetate, se păstrează în cutie metalică închisă la persoana care are în gestiune spațiul de depozitare.

Art. 4. — (1) Spațiile de depozitare trebuie să fie construite din materiale incombustibile, să aibă o singură ușă de acces confecționată din metal sau din materiale rezistente la foc, prevăzută cu încuietori duble independente.

(2) Cheile de la intrare se păstrează la gestionarul spațiului de depozitare, care, atunci când părăsește acest loc de muncă, are obligația să încuie ușă de acces.

(3) Al doilea rând de chei se păstrează în cutie închisă, în altă încăpere decât cea de depozitare.

(4) În cazul în care este asigurată pază permanentă, al doilea rând de chei se păstrează de paznic în cutie închisă și sigilată.

Art. 5. — (1) La ușile trebuie instalate grilaje metalice, iar la ferestre grilaje metalice și plase din sârmă, în așa fel încât să se asigure o ventilație corespunzătoare în încăperi, indiferent de etajul la care sunt situate încăperile.

(2) La ușile de acces confecționate din metal cu o grosime de cel puțin 5 mm, montarea grilajelor nu este obligatorie.

(3) Ferestrele trebuie prevăzute cu geamuri mate sau vopsite în alb, pentru protecție împotriva razelor solare.

Art. 6. — (1) Spațiile de depozitare trebuie prevăzute cu sisteme de protecție și alarmare împotriva efracției și cu sisteme de supraveghere video, conform prevederilor Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 11/2018.

(2) Spațiile de depozitare trebuie să fie prevăzute cu un sistem acustic de alarmare în caz de incendiu, în construcție antiexplozivă.

Art. 7. — Se interzice accesul în spațiile de depozitare cu obiecte generatoare de scântei, flacără deschisă, precum și cu accesorii pentru fumat.

Art. 8. — În spațiile de depozitare se interzice efectuarea de lucrări care nu au legătură cu manipularea și depozitarea muniției, capselor sau pulberii pentru muniție.

Art. 9. — Clădirile în care există spații de depozitare trebuie să fie prevăzute cu instalații împotriva supratensiunilor atmosferice și electricității statice.

Art. 10. — (1) Pardoseala spațiilor de depozitare trebuie să fie confecționată din materiale incombustibile, să fie plană și să nu prezinte fisuri.

(2) În clădirile care au spații de depozitare trebuie să existe mijloace tehnice de apărare împotriva incendiilor și o rețea de apă care să poată fi utilizată în orice moment.

Art. 11. — (1) Corpurile de iluminat pentru realizarea iluminatului fix în interiorul spațiilor de depozitare trebuie să corespundă gradului de pericolozitate al mediului respectiv, montarea acestora făcându-se în exteriorul încăperilor de depozitare.

(2) În cazul în care iluminatul nu se poate realiza în exteriorul încăperilor de depozitare, corpurile de iluminat trebuie să fie în construcție antiexplozivă.

(3) Întrerupătoarele electrice se montează în exteriorul încăperilor de depozitare și trebuie să corespundă gradului de pericolozitate al mediului respectiv.

Art. 12. — (1) În spațiile de depozitare se vor menține o temperatură și o umiditate care nu trebuie să depășească valorile admise de depozitare stabilite de producător.

(2) În cazul în care prin instrucțiunile producătorului trebuie menținută temperatura în anumite limite, spațiile de depozitare vor fi prevăzute cu instalații de încălzire cu apă sau cu instalații de climatizare care să permită păstrarea unei temperaturi ambientale constante, astfel încât să se elimine fenomenul de apariție a condensului.

(3) Pentru controlul temperaturii și al umidității, spațiile de depozitare trebuie prevăzute cu termometru, care se amplasează la două treimi din înălțimea încăperii și, respectiv, higrometru, poziționat în funcție de instrucțiunile producătorului.

(4) Cazanele pentru încălzirea apei sau aburului și agentul pentru încălzirea acestora trebuie să fie amplasate la o distanță de cel puțin 10 metri față de spațiul de depozitare.

Art. 13. — Cartușele se păstrează în ambalajul original sau în unitatea cea mai mică de ambalare, în conformitate cu instrucțiunile producătorului.

Art. 14. — Capsele pentru muniție se păstrează în ambalajul original sau în unitatea cea mai mică de ambalare a producătorului, în seifuri, dulapuri sau lăzi metalice prevăzute cu încuietoare, amplasate într-o încăpere separată de cele în care se păstrează cartușe sau pulberi pentru muniție.

Art. 15. — (1) Pulberea pentru muniție se păstrează în dulapuri sau seifuri metalice prevăzute cu încuietori, amplasate într-o încăpere separată de cele în care se păstrează muniție sau capse pentru muniție.

(2) Pulberea pentru muniție se depozitează în ambalajul original, iar ambalajele trebuie închise imediat după terminarea operației de scoatere a cantității necesare de pulbere.

CAPITOLUL III

Procedura de avizare

Art. 16. — (1) Avizul se acordă armurierilor, intermediarilor și persoanelor juridice prevăzute la art. 1 alin. (2), care îndeplinesc condițiile prevăzute la cap. II, pentru fiecare spațiu de depozitare.

(2) Avizul se solicită inspectoratului teritorial de muncă pe raza căruia se află spațiul de depozitare, care eliberează documentul conform modelului prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(3) Valabilitatea avizului prevăzut la alin. (1) este de 1 an.

Art. 17. — (1) În vederea avizării, deținătorul spațiului de depozitare trebuie să depună un dosar care va cuprinde următoarele documente:

a) cerere de solicitare;

b) actul constitutiv al persoanei juridice, din care să rezulte faptul că, potrivit atribuțiilor specifice, urmează să dețină sau, după caz, să folosească arme și muniții, pentru persoanele juridice prevăzute la art. 67 alin. (2) din Lege;

c) certificatul de înmatriculare emis de oficiul registrului comerțului și certificatul constatator pentru activitatea desfășurată, emis în conformitate cu prevederile legale, pentru armurieri, intermediari și persoanele juridice prevăzute la art. 67 alin. (3) și (4) din Lege;

d) un memoriu tehnic care conține descrierea spațiului de depozitare, a modului de depozitare, a cantităților de muniție, capse sau pulberi pentru muniție, pentru care se solicită avizarea și amplasarea lor;

e) schița locului de amplasare a spațiului de depozitare, cu indicarea distanțelor față de diverse obiective învecinate;

f) schița de detaliu a spațiului de depozitare;

g) planul de prevenire și protecție, elaborat în baza evaluării riscurilor, în conformitate cu prevederile Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, cu modificările ulterioare;

h) instrucțiunile proprii, elaborate în conformitate cu specificul activității desfășurate, conform prevederilor Legii nr. 319/2006, cu modificările ulterioare.

(2) Avizul inspectoratului teritorial de muncă sau, după caz, refuzul motivat privind neavizarea spațiului de depozitare se emite în termen de cel mult 15 zile de la data depunerii dosarului prevăzut la alin. (1).

Art. 18. — (1) În cazul în care spațiul de depozitare avizat în condițiile art. 17 alin. (2) este modificat, trebuie să se obțină un nou aviz al inspectoratului teritorial de muncă.

(2) Modificările se fac numai în baza unui proiect de execuție elaborat de către un proiectant autorizat.

Art. 19. — (1) Solicitățile privind reînnoirea avizului se soluționează pe baza constatărilor efectuate de inspectoratul teritorial de muncă asupra îndeplinirii condițiilor inițiale pentru care a fost acordat avizul.

(2) Reînnoirea avizului se face prin aplicarea vizelor anuale, pe fila verso a avizului. Termenul de soluționare prevăzut la art. 17 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

Art. 20. — Inspectoratul teritorial de muncă poate suspenda până la remedierea deficiențelor constatate sau poate revoca, după caz, avizul atunci când se constată că deținătorii nu au respectat condițiile în baza cărora a fost eliberat avizul.

Art. 21. — În situația în care operatorul economic își desfășoară activitatea de depozitare pentru muniții, capse sau pulberi pentru muniții și pe teritoriul altor județe, acesta este obligat să obțină avizul de la fiecare inspectorat teritorial de muncă pe raza căruia își desfășoară activitatea de depozitare.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 22. — Soluțiile prevăzute la art. 17 alin. (2) și, după caz, la art. 19 alin. (2) sunt supuse controlului judecătoresc, potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 23. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului muncii, familiei și egalității de șanse nr. 1.102/2008 privind avizarea spațiilor destinate depozitării munițiilor, capselor sau pulberilor pentru muniție, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 2009, se abrogă.

Art. 24. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul muncii și justiției sociale,
Lia-Olguța Vasilescu

ROMÂNIA
 MINISTERUL MUNCII ȘI JUSTIȚIEI SOCIALE
 Inspectoratul Teritorial de Muncă al Județului/Municipiului București

AVIZ
 Nr. din

În temeiul¹ se avizează spațiul de depozitare a munițiilor/capselor/pulberilor pentru muniție², situat în
 (adresa completă)
 deținut de
 (denumirea persoanei fizice/juridice și datele de identificare ale acesteia)

Inspector-șef al Inspectoratului Teritorial de Muncă
 al Județului/Municipiului București,

— verso —

REÎNNOIRI ANUALE

Nr. crt.	Anul	Inspectoratul Teritorial de Muncă al Județului/Municipiului București	Numele și prenumele inspectorului și semnătura
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			

¹ Se va completa temeiul legal corespunzător, respectiv:

- art. 104 din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 95 alin. (2) lit. f) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 11/2018;
- art. 96 alin. (2) lit. f) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 11/2018.

² Se vor bara (tăia) cu o linie orizontală elementele care nu fac obiectul autorizării, după caz.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

